

Rapport

Datum: 21 juli 2005

Rapportnummer: 2005/210

Klacht

Verzoekster klaagt over de beslissing van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Veendam van 27 mei 2004 tot ongegrondverklaring van haar klachten. Haar klachten betreffen de afhandeling van de klachten die over haar, in verband met haar functioneren in een dienstbetrekking van de gemeente, zijn ingediend.

Beoordeling

Inleiding

1. Verzoekster wendde zich tot de Nationale ombudsman omdat zij het niet eens is met het besluit van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Veendam van 27 mei 2004 om haar bij brief van 28 december 2003 ingediende klachten ongegrond te verklaren. Die klachten betroffen de wijze waarop de directeur van de openbare basisschool waar verzoekster werkzaam was, is omgegaan met de kritiek van ouders op haar functioneren als leerkracht, alsmede de wijze waarop het bevoegd gezag, het college, de kwestie verder heeft behandeld.

2. Het besluit van het college is genomen in afwijking van het advies van de commissie voor bezwaarschriften en klachten, die verzoeksters klachten gegrond achtte, gelet op onder meer de omstandigheid dat de klachtenprocedure niet was gevolgd en dat het beginsel van hoor en wederhoor niet juist was toegepast.

De voor het openbaar primair onderwijs in de gemeente Veendam geldende klachtenprocedure komt er op neer, dat de ouder van een leerling een klacht over het functioneren van de leerkracht rechtstreeks met deze dient op te nemen. Indien de ouder ervoor kiest toch een andere instantie te benaderen, bijvoorbeeld de schooldirectie of de contactpersoon, dient de ouder te worden verzocht toch eerst de kwestie met de leerkracht op te nemen.

2. Ten aanzien van verzoeksters klachten

1. Een bestuursorgaan is verplicht te zorgen voor een behoorlijke klachtbehandeling. Dit brengt mee dat zowel de burger die zich onheus bejegend voelt, als degene op wie de klacht betrekking heeft, moeten kunnen rekenen op een open en eerlijke behandeling van de klacht. Dit houdt ook in, dat klager en beklaagde de gelegenheid dienen te krijgen tot reageren op elkaars standpunt.

2. De klachtencommissie stelde in haar advies aan het college vast, dat de klachten over verzoeksters functioneren niet zodanig ernstig waren, dat deze niet eerst met haar besproken hadden kunnen worden. De commissie ging daarbij af op onder meer de mondelinge verklaring van de directeur van de school, dat hem in het schooljaar

2003-2004, tot 14 november 2003, weliswaar enige klachten hadden bereikt, maar niet van ernstige aard, en voorts dat hij die klachten ook niet met verzoekster had besproken. Het ging om in totaal vier klachten, waarvan in drie gevallen de ouders zelf de kwestie met verzoekster hebben opgenomen. Niet gesteld en ook niet gebleken is, dat de ouders die hun klacht met verzoekster hebben besproken zich naar aanleiding daarvan tot de directeur of de contactpersoon hebben gewend.

3. Volgens de klachtencommissie heeft de directeur in de door hem ontvangen signalen, dat wil zeggen de hem bekende klachten, alsmede de gesprekken van de ouders “bij het schoolhek”, aanleiding gezien de ouders bijeen te roepen. Daartoe heeft hij op 19 november 2003 de ouders van verzoeksters leerlingen per brief uitgenodigd voor een bijeenkomst op de avond van 20 november 2003, met de, niet nader toegelichte, mededeling dat er een onderwerp was dat hij op korte termijn met hen wilde bespreken. De aanwezige ouders hebben, in elkaars bijzijn, hun klachten en kritiek met betrekking tot verzoeksters functioneren als leerkracht kunnen uiten. Verzoeksters partner was aanwezig als toehoorder. Verzoekster zelf was niet aanwezig en is niet in de gelegenheid gesteld tot rechtstreeks reageren.

De klachtencommissie overwoog ten aanzien van deze werkwijze dat dit op zijn zachtst gezegd ongelukkig is geweest, gelet op de omstandigheid dat er geen discussie mogelijk was en, aldus de commissie, bijeenkomsten als deze een groepsproces kunnen veroorzaken, met een hoog “ah-gehalte”, waarbij de kans aanwezig is dat de leerkracht een schietschijf van de ouders wordt.

4. In aansluiting op de overwegingen van de klachtencommissie wordt opgemerkt dat de klachten van de betrokken ouders niet, of slechts in beperkte mate, kunnen zijn gebaseerd op een eigen waarneming van verzoeksters functioneren in de omgang met hun kind in de leerlingengroep waarvan het deel uitmaakte, zodat die klachten in hoge mate voortkomen uit hetgeen die ouders uit het gedrag of uitlatingen van het kind buiten het klaslokaal hebben opgemaakt.

In situaties als deze kan het zinvol zijn dat navraag wordt gedaan bij ouders die niet van zich hebben laten horen. Op deze wijze kan meer duidelijkheid worden verkregen omtrent de ernst en de aard van de klachten en signalen. Het valt echter niet in te zien dat in dit geval een bijeenkomst met alle ouders voor de schoolleiding de enige mogelijkheid was. Gelet op de strekking van de signalen die de directeur hebben bereikt had hij, overeenkomstig de voor de school geldende klachtprocedure, moeten volstaan met een verwijzing naar verzoekster als de leerkracht met wie de kwestie diende te worden opgenomen. Dit is ten onrechte niet gebeurd.

5. Verzoekster was niet op de bijeenkomst van 20 november 2003 aanwezig. Ook nadien is zij niet in de gelegenheid gesteld om met de betrokken ouders hun kritiek op haar functioneren te bespreken. Aldus heeft het ontbroken aan een van de vereisten voor een

goede klachtbehandeling, zoals die ook is vastgelegd in de voor de school geldende klachtprocedure, te weten dat partijen van elkaars standpunt kennis kunnen nemen en de gelegenheid krijgen daarop te reageren.

De klachtencommissie kan dan ook worden gevolgd in haar standpunt dat verzoeksters klacht over de wijze waarop de directeur van de school heeft gehandeld gegrond is.

6. Het college achtte, gehoord de directeur van de school en het hoofd van de afdeling onderwijs, dat de directeur de kritiek van de ouders voldoende zorgvuldig had afgehandeld, en vond daarin aanleiding om verzoeksters klacht over de wijze waarop dat is gebeurd niet gegrond te verklaren.

Gelet op de voorgaande overwegingen vindt de beslissing van het college op dit punt echter onvoldoende steun in de feiten en omstandigheden van dit geval.

De klachtencommissie overwoog verder, dat hetgeen op de bijeenkomst van 20 november 2003 naar voren was gekomen, niet voldoende was om te concluderen dat verzoekster zich onvoldoende professioneel had gedragen.

Er is ook niet gebleken van andere feiten of omstandigheden die de conclusie van het college kunnen steunen. Ook de overweging van het college dat verzoekster met het initiatief tot de bijeenkomst van 20 november 2003 had ingestemd biedt onvoldoende steun, immers, ook indien verzoekster toestemming voor het houden van een bijeenkomst zou hebben verleend, kan dat niet in redelijkheid worden uitgelegd als een instemming met de uitkomsten van die bijeenkomst.

7. Partijen verschillen van mening met betrekking tot de vraag of, en zo ja, in hoeverre met betrekking tot verzoeksters functioneren afspraken zijn gemaakt. De klachtencommissie heeft niet kunnen vaststellen of er afspraken zijn gemaakt over het volgen van een reïntegratietraject en een psychodiagnostisch onderzoek. Tussen partijen is, via hun advocaten, overleg gevoerd zoals ook blijkt uit de brief van 16 december 2003, waarin de advocaat van de gemeente de zijns inziens gemaakte afspraken heeft opgenomen. Zowel verzoeksters brief van 28 december 2003, die betreft haar bezwaren met betrekking tot de in die brief van 16 december 2003 vermelde stappen, als het feit dat het ontbreekt aan een eenduidige, schriftelijke bevestiging of goedkeuring van die afspraken door of namens verzoekster, maken voldoende aannemelijk dat er geen overeenstemming is geweest, althans niet met een strekking zoals door het college is gesteld.

8. Het bestuursorgaan kan het advies van de klachtcommissie niet zomaar naast zich neerleggen. Wanneer het bestuursorgaan tot een afwijkend oordeel komt, dan volgt uit artikel 9:16 Awb (zie Achtergrond, onder 1.) dat het bestuursorgaan de reden(en) voor die afwijking moet vermelden. Bovendien wordt het advies dan meegezonden met de kennisgeving aan de klager.

Het motiveringsvereiste houdt in dit verband in dat de beslissing van het bestuursorgaan om af te wijken van het advies van de klachtcommissie gedragen dient te worden door feitelijk juiste gegevens of deugdelijke veronderstellingen. Uit de voorgaande overwegingen volgt, dat de beslissing van het college om af te wijken van het advies van de klachtcommissie en verzoeksters klacht alsnog ongegrond te verklaren niet aan dat vereiste voldoet. De conclusie van de klachtcommissie dat de klachtbehandeling door de directeur van basisschool niet aan het vereiste van hoor en wederhoor heeft voldaan en de conclusie van de commissie dat het college in zijn vervolgtraject van klachtbehandeling de vermeende afspraken met verzoekster niet heeft kunnen aantonen, zijn door het college in zijn beslissing tot afwijking van het advies niet feitelijk en overtuigend weerlegd. In zoverre is gehandeld in strijd met het motiveringsvereiste.

De onderzochte gedraging van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Veendam is dan ook niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Veendam is gegrond wegens schending van het motiveringsvereiste.

Onderzoek

Op 26 juli 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw V. te Zuidlaren, met een klacht over een gedraging van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Veendam.

Naar deze gedraging werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Veendam verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Vervolgens werd verzoekster in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Tevens werd het college een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Het college van burgemeester en wethouders berichtte dat het verslag hem geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen. De reactie van verzoekster gaf aanleiding

het verslag op een enkel punt te wijzigen.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. feiten

1. Verzoekster is sedert 1971 werkzaam als leerkracht in het basisonderwijs. Met ingang van het schooljaar 1999-2000 is zij verbonden aan een openbare basisschool in de gemeente Veendam. Het tot aanstelling en ontslag van onderwijspersoneel in het openbaar basisonderwijs bevoegde gezag in de gemeente Veendam is het college van burgemeester en wethouders (hierna: het college). Ingevolge de Wet op het primair onderwijs is op haar van toepassing het Rechtspositiebesluit Onderwijspersoneel (zie Achtergrond, onder 2). Verzoekster was in de eerste maanden van het schooljaar 2003-2004 wegens arbeidsongeschiktheid gedeeltelijk werkzaam.

2. Op 18 november 2003 had verzoekster een gesprek over een leerling met de desbetreffende ouder, die verzoekster verwees naar de directeur van de school als degene die met betrekking tot een bepaald probleem nadere informatie kon verschaffen. Daarop informeerde de directeur verzoekster desgevraagd over zijn voornemen een bijeenkomst met de ouders van haar leerlingen te beleggen, omdat hij een aantal schriftelijke klachten had ontvangen.

De directeur nodigde de desbetreffende ouders per brief van 19 november 2003 uit voor een informele bijeenkomst op 20 november 2003. Die brief luidde als volgt:

“...Tijdens de informatieavond (...) aan het begin van het schooljaar, hebben wij met elkaar een aantal zaken besproken. Door een aantal ouders is toen gevraagd om bepaalde onderwerpen mondeling toe te lichten en niet middels een brief. Ik wil daar graag gehoor aan geven.

Op dit moment is er een onderwerp dat ik graag met u wil bespreken.

Omdat ik van mening ben dat dit op korte termijn dient te gebeuren nodig ik u uit om morgenavond naar de school te komen om daar met mij van gedachten over te wisselen...”

Op de desbetreffende bijeenkomst maakte een aantal ouders hun klachten en kritische opmerkingen met betrekking tot de situatie in verzoeksters leerlingengroep en haar houding ten opzichte van hun kind kenbaar. Een collega van verzoekster was notulist. Verzoeksters partner was als toehoorder aanwezig.

3. Verzoekster deelde de afdeling onderwijs van de gemeente per brief van 23 november 2003 mee, dat zij zich per 1 december 2003 als volledig arbeidsgeschikt beschouwde en dat zij per die datum haar werkzaamheden voor de volle omvang van haar betrekking wilde hervatten. Verzoekster wendde zich per brief van 24 november 2003 tot het hoofd van de afdeling onderwijs van de gemeente Veendam. Daarin zette zij, onder verwijzing naar de omstandigheden waaronder zij haar werk verrichtte, haar bezwaren tegen de gang van zaken en de opstelling van de directeur met betrekking tot haar persoon en functioneren uiteen, en wees zij er op, dat niet was gehandeld volgens de voor de ouders bestemde klachtprocedure.

4. De brief van 23 november 2003 was aanleiding tot een gesprek op 28 november 2003 tussen verzoekster en haar partner en onder anderen het hoofd van de afdeling onderwijs en de directeur van de school. Het verslag van dat gesprek bevat onder meer de afspraak, dat het reïntegratiebedrijf Prové zou worden ingeschakeld en dat verzoekster voor enige tijd met ziekteverlof zou gaan. Bij brief van 30 november 2003 aan de afdeling onderwijs bevestigde verzoekster de gemaakte afspraak aldus:

“...De afspraak houdt in dat ik onder druk van de gemeente, mijn werkgever cq. bestuur, mij niet vrijwillig ziek meld voor de duur van maximaal drie weken mits dit geen gevolgen heeft voor mij met betrekking tot mijn salaris en wetten en regelingen.

Indien dit wel gevolgen heeft, dan zal deze periode korter zijn.

Aan het eind van deze periode zal ik mij weer beter melden...”

Volgens verzoekster heeft zij geen kopie van het verslag van het gesprek op 28 november 2002 ontvangen.

5. De advocaat van de gemeente deelde verzoeksters vakorganisatie per brief van 16 december 2003, waarin is verwezen naar een telefonisch contact op 15 december 2003, onder meer het volgende mee:

“Wij hebben afgesproken dat (verzoekster; N.o.) voorlopig ziek gemeld blijft, mits deze ziekmelding geen gevolgen heeft (...).

Middels deze brief bevestig ik de afspraken.

(...)

Beide partijen zijn het erover eens dat (verzoekster; N.o.) zo spoedig mogelijk elders aan de slag moet. Daartoe hebben onze cliënten reeds een traject uitgestippeld, inhoudende het inschakelen van het reïntegratiebedrijf Prové voor een onderzoek en het elders plaatsen van (verzoekster; N.o.). Hiernaast zal nog een psychodiagnostisch onderzoek plaatsvinden.”

6. Het college stelde verzoekster per brief van 17 december 2003 onder meer van het volgende in kennis:

“Naar aanleiding van uw brief van 25 november jl. (bedoeld wordt 24 november; N.o.) waarin u protest aantekent tegen de gang van zaken m.b.t. kritiek over u als persoon, willen wij u de volgende reactie geven. Aangezien wij op dit moment samen met u op zoek zijn naar een oplossing in deze zaak gaan wij ervan uit dat dit protest van u hiermee niet verder in behandeling genomen hoeft te worden.

Mocht u niet tevreden zijn met deze reactie op uw klacht, dan kunt u binnen 14 dagen na dagtekening van deze brief de commissie voor bezwaarschriften en klachten schriftelijk verzoeken uw klacht verder in behandeling te nemen.”

7. Verzoekster wendde zich via twee afzonderlijke brieven, beide met dagtekening 28 december 2003, tot de commissie voor bezwaarschriften en klachten van de gemeente.

Een van deze brieven betreft het verzoek om haar bij brief van 24 november 2003 ingediende klacht in behandeling te nemen. De andere brief betreft onder meer het volgende:

“Ik protesteer tegen het ontbreken van “Hoor en Wederhoor” zoals in een rechtstaat gebruikelijk is.

Noch mijn directeur (...), noch mijn werkgever vertegenwoordigd door de afdeling Onderwijs, wilden mijn verhaal met betrekking tot de klachten van de ouders van de kinderen van (verzoeksters leerlingengroep; N.o.) aanhoren.

Ik protesteer tegen het feit dat mijn werkgever mij een psycho-diagnostisch onderzoek wil laten ondergaan of ik nog wel geschikt ben om als leerkracht op te treden.

Noch de realiteit van de klachten van de ouders, noch het optreden van mijn directeur (...), noch het optreden van de afdeling O&W wordt onderzocht maar er wordt gewoon vanuit gegaan dat ik schuldig ben.

Ik protesteer tegen het feit dat ik door mijn werkgever gedwongen ben “zogenaamd ziek” thuis te zitten terwijl ik helemaal niet ziek ben en dat door mijn werkgever de toegang tot de werkplek op de (school; N.o.) is ontzegd terwijl ik graag wil werken, ook (...) op een andere basisschool binnen de gemeente Veendam.

Op zondag 23 nov. '03 heb ik een brief verstuurd (...), dat ik op maandag 01 december 2003 voor mijn volledige werktijdfactor (...) aan het werk wilde gaan.

Op donderdag 27 november 2003 kreeg ik telefonisch de mededeling dat ik op vrijdagmorgen 28 november 2003 om 11.00 op het gemeentehuis moest verschijnen voor

een gesprek.

Ik deelde toen mee dat ik mijn man zou meenemen.

Tijdens dat gesprek deelde (het hoofd van de afdeling onderwijs; N.o.) mij het volgende mee:

. Hij had besloten, dit naar aanleiding van de klachten van ouders (...) dat ik niet aan het werk mocht gaan op maandag 1 december '03 en dat ik mij voor drie maanden ziek moest melden.

. Hij had de plicht, als werkgever, deze klachten te onderzoeken.

. Ik zou een psycho-diagnostisch onderzoek moeten ondergaan of ik nog wel geschikt was om als leerkracht op te treden.

. Er mocht niet gepraat worden over de, door mijn directeur (...), gevolgde procedures.

Ik heb nog gezegd dat ik mij totaal niet kan herkennen in de klachten van de ouders en dat het net is, alsof er over een andere persoon wordt gepraat gezien mijn dagelijkse omgang met de kinderen en met de ouders (in de vorm van hulp-moeders).

(...)

Ik weigerde om drie maanden “ziek te zijn” vanwege eventuele problemen met de wetgeving (b.v. de wet Poortwachter).

Bovendien was ik helemaal niet ziek.

Ik heb gezegd dat wanneer het bevoegd gezag het noodzakelijk vindt dat ik niet op school mag komen, ik hieraan zal meewerken hoewel ik niet begrijp waarom dit nodig is, maar niet in de ziektewet.

Met mijn weigering had (het hoofd van de afdeling onderwijs; N.o.) duidelijk geen rekening gehouden. Toen moest er (...) snel nagedacht worden of er andere mogelijkheden waren en toen werd er gezegd: “Schorsing”.

Afgesproken (onder druk) werd er tenslotte (omdat het bevoegd gezag op dat moment de schorsing “nog niet klaar had”) , dat ik mij (niet vrijwillig) ziek zou melden voor maximaal drie weken mits er voor mij geen salaris- en wettelijke problemen aan verbonden zouden zijn.

Daarna zou ik dan worden geschorst.

Ik kondigde aan dat ik mij na drie weken weer beter zou melden d.w.z. op maandag 22 december 2003.”

8. Verzoeksters rechtsbijstandverzekeraar wendde zich bij brief van 21 januari 2004 tot de juridisch adviseur van de gemeente Veendam, waarin deze onder meer meedeelde bezwaar te maken tegen de brief van 17 december 2003 (bedoeld wordt 16 december 2003), omdat met verzoekster was afgesproken dat zij zich voor ten hoogste drie weken zou ziekmelden, althans voor zover het betrof haar eigen school, en dat zij zo spoedig mogelijk wenste te hervatten in een passende functie op een andere school.

9. De juridisch adviseur van de gemeente deelde verzoeksters advocaat bij brief van 4 februari 2004 onder meer het volgende mee:

“In uw brief (van 21 januari 2004: N.o.) geeft u aan dat u voor zover vereist een bezwaarschrift indient tegen mijn brief d.d. 17 december 2003 (bedoeld wordt 16 december 2003; N.o.). Mijn brief bevat echter, op verzoek van (verzoeksters voormalige raadvrouw; N.o.) een schriftelijke bevestiging van de gemaakte afspraken, en behelst dus geen besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht. Uw brief wordt derhalve niet als een bezwaarschrift in behandeling genomen.

Eerst bij brief van d.d. 21 januari 2004 wordt aangegeven dat voor (verzoekster; N.o.) een psychodiagnostisch onderzoek slechts acceptabel kan zijn indien daarnaast een onderzoek door een onafhankelijke deskundige plaatsvindt naar de klachten en de wijze waarop deze zijn gehanteerd. Dit is echter niet conform de afspraken. De afspraak tussen onze cliënten houdt in dat mijn cliënt akkoord ging met het inschakelen van het reïntegratiebedrijf Prové wanneer (verzoekster; N.o.) zou meewerken aan een psychodiagnostisch onderzoek. Mijn cliënt heeft geen aanleiding om thans van deze afspraak af te wijken.

U geeft aan dat er nog geen traject is uitgestippeld volgens hetwelk nu geopereerd kan worden. Zoals eerder aangegeven behelst het afgesproken traject dat Prové zou worden ingeschakeld voor het elders plaatsen van (verzoekster; N.o.) en dat hiernaast nog een psychodiagnostisch onderzoek zal plaatsvinden. Dit traject is tussen cliënten onderling afgesproken en later nog eens mondeling bevestigd door de toenmalige raadvrouw van (verzoekster; N.o.). Thans loopt het onderzoek van Prové; uw cliënte heeft inmiddels een aantal afspraken aldaar gehad. Mijn cliënt oriënteert zich thans op een bureau voor het uitvoeren van een psychodiagnostisch onderzoek. U ontvangt daarover nog nader bericht.

(...)

Overigens bevreemdt het me zeer dat uw cliënte in haar brief van 28 december 2003 geenszins rept over de afspraken die tussen haar voormalige raadvrouw en ondergetekende namens onze cliënten zijn gemaakt, en zijn verwoord in mijn brief d.d. 17

december 2003 (bedoeld wordt 16 december 2003; N.o.). Gelet op deze afspraken kan niet op 28 december 2003 nog worden gesteld dat uw cliënte door haar werkgever is gedwongen om “zogenaamd ziek” thuis te zitten, in ieder geval niet zonder de afspraken die inmiddels door de raadslieden namens cliënten zijn gemaakt buiten beschouwing te laten. Het enkele feit dat uw cliënte thans is gewisseld van raadsman, houdt niet in dat daardoor eerder gemaakte afspraken komen te vervallen. Dit geldt ook ten aanzien van de afspraken die tussen cliënten zijn gemaakt inzake het traject Prové en psychodiagnostisch onderzoek, welk traject later door de toenmalige raadvrouw van uw cliënte is bevestigd.”

10. Verzoekster, het hoofd van de school en het hoofd van de afdeling onderwijs van de gemeente zijn in elkaars aanwezigheid op 12 februari 2004 gehoord door de commissie voor bezwaarschriften en klachten. De commissie bracht op 15 maart 2004 het volgende advies uit aan het college:

“...De klacht richt zich tegen:

1. het behandelen van de klachten van ouders door de directie van de school
2. de wijze waarop het bevoegd gezag (B&W) de klachtbehandeling heeft overgenomen.

Op 12 februari 2004 heeft de commissie een hoorzitting gehouden. (Verzoekster en haar partner; N.o.) waren aanwezig op de hoorzitting. Tevens was (de directeur van de desbetreffende school; N.o.) aanwezig. (...)

(...)

5. Overwegingen ten aanzien van de klachten

Krachtens artikel 9:1 van de Algemene wet bestuursrecht heeft een ieder het recht om over de wijze waarop een bestuursorgaan zich in een bepaalde aangelegenheid jegens hem of een ander heeft gedragen, een klacht in te dienen bij dat bestuursorgaan.

Het behandelen van de klachten van ouders door de directie van de school.

De klager stelt dat de officiële klachten-procedure voor ouders met kinderen op de (school; N.o.) onjuist is toegepast. Volgens de klachten-procedure dient door de ouders rechtstreeks contact te worden opgenomen met de leerkracht. Naar aanleiding van de stukken en de hoorzitting acht de commissie het volgende aannemelijk:

Het ouderpaar (...), dat in eerste instantie mondeling op 14 november 2003 een

klacht heeft ingediend bij de (directeur; N.o.), heeft aangegeven de klacht niet bij

de leerkracht te durven leggen omdat in een andere kwestie met de leerkracht

de zaak is geëscaleerd. Er heeft geen gesprek met (verzoekster; N.o.) en het ouderpaar plaatsgevonden. In september 2003 heeft een moeder geklaagd bij de (directeur; N.o.) dat haar kind met buikpijn naar school gaat vanwege de leerkracht. Deze moeder heeft dit in het 10-minutengesprek (rapportbespreking) van 18 november 2003 aan (verzoekster; N.o.) gemeld. In totaal hebben twee ouderparen en een moeder op verzoek van de (directeur; N.o.) hun kritiek kenbaar gemaakt tijdens de 10-minutengesprekken. Naar aanleiding daarvan heeft (verzoekster de directeur; N.o.) om opheldering gevraagd. De (directeur; N.o.) heeft daarna een lessituatie van de leerkracht geobserveerd en heeft zonder de leerkracht de kinderen gevraagd wat zij van hun juf vinden.

De commissie overweegt dat er geen gesprek met één klagend ouderpaar, (verzoekster en de directeur; N.o.) tezamen heeft plaatsgevonden. Er heeft, voor zover de commissie dit kan beoordelen, geen hoor en wederhoor plaatsgevonden. De directeur was vóór 14 november 2003 al op de hoogte van enige klachten omtrent haar persoon, maar heeft deze klachten niet direct bij (verzoekster; N.o.) neergelegd omdat, zoals hij aangeeft tijdens de zitting, de klachten niet zo erg waren. Ook tijdens de reïntegratiegesprekken, waarvan het laatste gesprek in oktober 2003 heeft plaats gevonden, zijn de klachten niet genoemd door de (directeur; N.o.). De commissie is van mening dat de klacht direct besproken had moeten worden met de leerkracht, de directeur en de klager(s).

Ook is de commissie niet gebleken van een beoordeling door de directeur van de klagers. De commissie vindt dat ook daar aandacht aan had moeten worden geschonken. (Zijn het ouders die nooit klagen, of ouders die zelf bij het opvoeden van hun kind vaste regels hanteren, e.d.)

De veronderstelling dat mevrouw emotioneel zou worden bij een confrontatie is gebaseerd op één á twee eerdere voorvallen (welke niet schriftelijk zijn vastgelegd) zoals de (directeur; N.o.) heeft aangegeven tijdens de zitting van de commissie (...). De commissie is van mening dat het hier gaat om een veronderstelling die echter niet is onderbouwd of voldoende aannemelijk is gemaakt.

De commissie concludeert dat er direct een gesprek met de klager, de leerkracht en de directeur had moeten plaatsvinden, hetgeen niet is geschied en derhalve adviseert de commissie deze klacht gegrond te verklaren.

De wijze waarop het bevoegd gezag (B&W) de klachtbehandeling heeft overgenomen

De (directeur; N.o.) en vertegenwoordigers van de gemeente vinden de signalen (de mondelinge en schriftelijke klachten en de “gesprekken bij het hek”) zodanig dat besloten wordt tot een nader onderzoek door middel van een bijeenkomst met de ouders.

De commissie overweegt dat inzake de bijeenkomst met de ouders geen sprake is geweest van hoor en wederhoor. (Verzoekster; N.o.) was niet aanwezig. Mevrouw heeft niet kunnen reageren op de klachten van de ouders. Het uitgangspunt van de bijeenkomst was het aanhoren van de klachten waarbij geen discussie mocht worden gevoerd. De commissie is van mening dat het op deze manier onderzoeken van de klachten op zijn zachtst gezegd ongelukkig is geweest. Een dergelijke bijeenkomst veroorzaakt een groepsproces met een hoog ah gehalte, waarbij de kans aanwezig is dat de leerkracht een schietschijf van de ouders wordt. Hetgeen door ouders op de bijeenkomst is verteld, kon niet door de leerkracht weerlegd worden en heeft naar alle waarschijnlijkheid ook de andere ouders beïnvloed. Het is objectiever de individuele klager(s), de leerkracht en de directeur in gesprek te brengen. Op dat moment zou er sprake zijn geweest van hoor en wederhoor. (Verzoekster; N.o.) is nu niet in de gelegenheid geweest haar verhaal te doen. Een extra aandachtspunt is volgens de commissie dat (verzoekster; N.o.) ziek is geweest en net een reïntegratietraject had afgesloten. Het is de commissie niet gebleken dat het bevoegd orgaan daar rekening mee heeft gehouden.

De vertegenwoordiger van de gemeente en de directeur van de (school; N.o.) hebben tijdens de zitting van de commissie (...) aangegeven dat de bijeenkomst met de ouders aanleiding was om de klachten serieus te nemen. Op de vraag van de commissie (...) waarom het resultaat van de bijeenkomst zodanig was dat er direct actie moest worden ondernomen, antwoordde de gemeente dat er gerede twijfel was over het functioneren van mevrouw ten aanzien van haar lesgeven. Het werd volgens de (directeur; N.o.) naar aanleiding van de bijeenkomst duidelijk dat mevrouw geen professioneel gedrag heeft getoond.

De commissie heeft echter in het verslag van de bijeenkomst geen dermate ernstige problemen met de leerkracht gelezen dat daaruit kon worden geconcludeerd dat mevrouw geen professioneel gedrag heeft getoond. Bij navraag door de commissie tijdens de zitting geeft (de directeur; N.o.) aan dat sommige kinderen juf niet lief vinden en dat die kinderen een bepaald gedrag vertonen om lief gevonden te worden. De commissie heeft uit het verslag en hetgeen ter zitting is gezegd niet kunnen herleiden dat de bijeenkomst van 20 november 2003 heeft aangetoond dat mevrouw geen professioneel gedrag heeft vertoond.

De commissie concludeert dat de geplande bijeenkomst niet de juiste manier is geweest om de klachten te onderzoeken. Ook is het volgens de commissie onjuist om naar aanleiding van hetgeen is gezegd op de bijeenkomst de conclusie te trekken dat de leerkracht onprofessioneel gedrag heeft getoond. Wellicht dat naar aanleiding van één op

één gesprekken met de ouders en de directeur en (verzoekster; N.o) wel conclusies getrokken hadden kunnen worden. Maar dat is nu niet het geval. De commissie overweegt dat de klachtenprocedure op dit onderdeel wel is gevolgd maar dat de bejegening naar mevrouw (...) toe inhoudelijk niet goed is geweest.

Tijdens de hoorzitting werd de commissie duidelijk dat de gemeente van mening is dat er een aantal afspraken zijn gemaakt met mevrouw (...) die door haar advocaat zijn bevestigd. Mevrouw (...) bestrijdt het voorgaande. De vertegenwoordiger van de gemeente heeft brieven naar de secretaris gezonden waaruit zou blijken dat de afspraken gemaakt door de gemeente en mevrouw (...) door hun raadvrouwen in brieven wordt bevestigd. De commissie concludeert naar aanleiding van de aangeleverde stukken dat dit niet het geval is. De informatie behelst twee brieven van de advocaat van de gemeente waarin verzocht wordt om een schriftelijke reactie van de advocaat van mevrouw (...). Die bevestiging is niet gekomen.

Wel geeft de nieuwe raadsman van mevrouw (...) bij brief van 21 januari 2004 een reactie waarin de afspraken uitdrukkelijk niet worden bevestigd.

Als laatste geeft de advocaat van de gemeente de reactie dat dit niet de laatste afspraken waren. Verder kan uit de twee bijgevoegde e-mails niet worden geconcludeerd dat mevrouw (...) heeft ingestemd met het Prové traject (betreffende haar reïntegratie; N.o.).

Omdat de gemeente en mevrouw (...) ieder een andere voorstelling van zaken geven, treedt de regel wie stelt moet bewijzen in werking. Dit betekent dat de gemeente niet kan aantonen dat mevrouw (...) en de gemeente hebben afgesproken dat er een traject Prové en een psychodiagnostisch onderzoek gaat plaatsvinden.

Mevrouw (...) geeft aan dat zij zich niet vrijwillig maar onder dwang ziek heeft gemeld. De commissie is echter van mening dat mevrouw (...), zij het met tegenzin, akkoord is gegaan met de ziek melding. Het ziek melden is met wederzijds goedvinden gebeurd. Mevrouw (...) had kunnen weigeren, maar zij heeft uiteindelijk ermee ingestemd.

Mevrouw (...) klaagt erover dat zij psycho-diagnostisch onderzoek dient te ondergaan of zij nog wel geschikt is als leerkracht.

De commissie overweegt dat het erg prematuur is om nu al over een psycho-diagnostisch onderzoek te spreken als mevrouw niet eerst haar visie op de klachten van de ouders heeft gegeven en de klachten nog niet zijn onderzocht. Op basis van de haar bekende informatie vindt de commissie dat een dergelijk onderzoek nog niet in beeld is.

De commissie overweegt dat mevrouw (...) terecht klaagt over de wijze waarop het bevoegd orgaan (B&W) de klachtbehandeling heeft overgenomen en adviseert derhalve deze klacht gegrond te verklaren.

De commissie realiseert zich dat met het concluderen dat de klachten gegrond zijn voor beide partijen de zaak niet opgelost is. De commissie geeft namelijk geen inhoudelijk advies over de achterliggende klachten van de ouders over het lesgeven van mevrouw (...) omdat deze niet ter beoordeling aan haar zijn voorgelegd. Het gaat louter om de gedraging van het bestuursorgaan hoe het deze klachten heeft opgepakt.

De commissie beveelt in het algemeen aan om in de beginfase van de klachtbehandeling (de klachtbehandeling door de directeur van de school en door het gemeentebestuur daarna) zo laagdrempelig mogelijk met de klacht om te gaan. Klagers met beklagden confronteren (hoe emotioneel dat ook kan zijn), van gesprekken goede verslagen maken en samen met mogelijk commentaar daarop bewaren (dossiervorming).

6. Advies

De commissie adviseert het college om de klachten van mevrouw (...) gegrond te verklaren. De commissie adviseert verder waar mogelijk alsnog conform de klachtenregeling te werk te gaan en adviseert het bevoegd orgaan daarbij mediationachtige technieken te gebruiken...”

11. De commissie zond verzoekster, het hoofd van de desbetreffende school en het hoofd van de afdeling onderwijs van de gemeente bij brief van 29 maart 2004 een kopie van het advies aan het college, met verwijzing naar de mogelijkheid voor de aangeklaagden om zich te verweren.

Op 29 april 2004 voerden het hoofd van de school en het hoofd van de afdeling onderwijs van de gemeente mondeling verweer, ten overstaan van een wethouder, in aanwezigheid van de secretaris van de commissie voor bezwaarschriften en klachten.

12. Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Veendam deelde verzoekster, onder verwijzing naar het advies van de commissie voor bezwaarschriften en klachten, bij brief van 27 mei 2004 onder meer het volgende mee:

“Wij hebben besloten dit advies niet over te nemen.

Wij zijn van mening dat de directie van de school de klachten van de ouders zorgvuldig heeft afgehandeld door onder andere een bijeenkomst met de ouders te beleggen, met als uitgangspunt het aanhoren van hun klachten zonder dat discussie mocht plaatsvinden. Het initiatief voor deze bijeenkomst met de ouders is met u besproken en u heeft hiermee ingestemd. De bijeenkomst voor de ouders was voor de afdeling Onderwijs aanleiding om te handelen zoals men heeft gehandeld. Voor de directie van de school en voor de afdeling Onderwijs werd duidelijk dat het welzijn van de kinderen in het gedrang zou komen. Naar aanleiding van de bijeenkomst met de ouders zijn derhalve afspraken met u gemaakt over een vervolgetraject. U heeft volgens de afdeling Onderwijs ingestemd met een Prové traject en met een psychodiagnostiek onderzoek.

In de bezwarenfase heeft u aangegeven dat deze drie afspraken (bijeenkomst met ouders, Prové traject en een psychodiagnostiek onderzoek) niet met u zijn gemaakt.

Tevens heeft u ermee ingestemd u ziek te melden in plaats van over te gaan tot schorsing. Ook hiervan zegt u achteraf dat u hiermee niet heeft ingestemd.

De afdeling Onderwijs heeft de afspraken die met u zijn gemaakt niet op schrift gesteld omdat men er van overtuigd was dat zij samen met u naar een oplossing zochten die minder belastend voor u zou zijn dan over te gaan tot schorsing.

Alles overziend delen wij de mening van de directie en van de afdeling Onderwijs.

Dit betekent dat uw klachten *ongegrond* zijn verklaard.”

B. Standpunt verzoekster

Het standpunt van verzoekster is weergegeven in de klachtsamenvatting onder Klacht.

Verzoekster deelde mee, dat zij de klacht bij haar werkgever had ingediend omdat zij zich in haar eer en goede naam voelde aangetast door de wijze waarop deze kwestie - kritiek van enige ouders van haar leerlingen op haar functioneren - was behandeld. Voorts wees verzoekster op de nadelige materiële en immateriële gevolgen van de omstandigheid dat zij zich geschikt acht om te werken, maar toch is ziek gemeld en niet meer kan terugkeren in haar werkring bij de desbetreffende school.

C. Standpunt college van burgemeester en wethouders van de gemeente Veendam

In reactie op de klacht en de in verband daarmee gestelde vragen deelde het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Veendam bij brief van 10 december 2004 onder meer het volgende mee.

1. Met betrekking tot de contact- en vertrouwenspersoon op de desbetreffende school

De in het schooljaar 2003 - 2004 functionerende contact-/vertrouwenspersoon heeft per 1 augustus 2004 een betrekking op een andere school aanvaard en is opgevolgd door een nieuwe contactpersoon. Verzoekster heeft geen klacht bij de contact-/vertrouwenspersoon ingediend. Omdat de contact-/vertrouwenspersoon niet bij de behandeling van de klachten betrokken is geweest heeft deze ook niet gesproken met de betrokken kinderen en/of hun ouders.

2. Met betrekking tot de vervulling van verzoeksters dienstbetrekking

Op grond van het Rechtspositiebesluit WPO/WEC artikel 214 tot en met artikel 218 is verzoekster de toegang tot de school ontzegd, ziek gemeld en voorgedragen voor een psychotechnisch onderzoek.

Daarnaast is voordat actie is ondernomen steeds overleg gevoerd met de advocaat van de belangenorganisatie waar de desbetreffende school bij is aangesloten. In overleg met verzoekster is er voor gekozen dat zij zich ziek zou melden en dat er geen stappen zouden worden genomen die tot een schorsing zouden leiden. Verzoekster verklaarde zich hiermee akkoord, op voorwaarde dat daaraan geen gevolgen verbonden zouden worden voor haar salaris dan wel een ontslag op grond van ziekte. Om duidelijkheid te krijgen is een psychotechnisch onderzoek noodzakelijk geacht, hetgeen met verzoekster is besproken.

Deze afspraken zijn door de advocaat van de gemeente bij brief aan verzoeksters advocaat van 27 december 2004 bevestigd.

In het beginstadium is verzoekster een paar keer bij de bedrijfsarts geweest, maar omdat de arts al snel concludeerde dat het niet om ziekte ging, heeft hij het verder overgelaten aan de werkgever en de werknemer.

Van de met verzoekster gevoerde gesprekken zijn verslagen gemaakt en zijn de met verzoekster gemaakte afspraken steeds schriftelijk bevestigd aan haar advocaat.

3. Met betrekking tot een hervatting van werkzaamheden

Naar aanleiding van de uitkomst van het psychodiagnostisch onderzoek heeft verzoekster aangegeven dat er geen belemmeringen zijn om weer in haar oude functie terug te keren. Aangezien het niet verstandig lijkt om verzoekster weer in haar oude klas op haar oude school te plaatsen wordt gezocht naar een andere werkplek. Verzoekster heeft een eerste voorstel afgewezen. Een tweede voorstel, waar verzoekster positief op heeft gereageerd, is in behandeling.

D. Reactie verzoekster

In reactie op het standpunt van de gemeente Veendam wees verzoekster onder meer op het volgende:

ad 1. De tot 1 augustus 2004 bij de school fungerende contactpersoon was niet tevens ook vertrouwenspersoon. In voorkomende gevallen wordt verwezen naar de vertrouwenspersoon die verbonden is aan een Arbodienst, die in opdracht van de gemeente de verzuimbegeleiding verzorgt. De gang van zaken is overigens weergegeven in de brochure voor de ouders van leerlingen bij de desbetreffende school (zie Achtergrond, onder 3.3). De contactpersoon is niet bij de kwestie betrokken geweest, omdat de ouders direct contact met de directeur van de school hebben opgenomen.

ad 2. Het beroep op en de verwijzing naar de artikelen 214 tot en met 218 van het Rechtspositiebesluit WPO/WEC is niet op zijn plaats, immers deze bepalingen betreffen wel de schorsingsprocedure, maar een besluit tot schorsing is nooit genomen. Evenmin is

hoor en wederhoor toegepast en evenmin is door het bevoegd gezag onderzoek gedaan. Ook is nooit toegelicht waarop het psychodiagnostisch onderzoek is gebaseerd.

Volgens verzoekster was de feitelijke gang van zaken aldus, dat het hoofd van de afdeling onderwijs haar in het gesprek van 28 november 2003 meedeelde dat zij zich voor drie maanden op vrijwillige basis diende ziek te melden maar dat zij dit had geweigerd, gelet op de consequenties. Het hoofd van de afdeling onderwijs besloot nog tijdens dat gesprek dat zij dan, na drie weken ziekteverlof, geschorst diende te worden, waar zij, onder druk, mee akkoord was gegaan, met de mededeling dat zij na die drie weken haar werk zou hervatten. Tevens deelde het hoofd van de afdeling onderwijs in dat gesprek mee, dat zij al dan niet vrijwillig een psychodiagnostisch onderzoek diende te ondergaan. Ook is haar aangeraden contact op te nemen met haar vakorganisatie.

Verzoekster stelde voorts, dat zij het volstrekt niet eens is met de afspraken zoals die blijktens de brief van 17 december 2003 zouden zijn gemaakt over een voortzetting van ziekteverlof in plaats van een schorsing en het psychodiagnostisch onderzoek. Na een telefonisch contact hierover met de advocate van haar vakorganisatie op 12 januari 2004 is nadien aan haar juridische bijstand verleend door haar rechtsbijstandverzekeraar.

Voorts wees verzoekster erop, dat de bedrijfsarts wel betrokken was bij het inschakelen van het reïntegratiebedrijf Prové, maar niet op de hoogte was van het voornemen tot een psychodiagnostisch onderzoek en een ziekmelding voor de duur van drie maanden.

ad 3. Verzoekster stelde, dat haar tot dusver één keer een betrekking is aangeboden. Het bleek te gaan om het geven van onderwijs op een school voor zeer moeilijk lerende kinderen, aan een groep met onder meer leerlingen van 12 tot 20 jaar met de zwaarst mogelijke verstandelijke beperkingen, waaronder enkele met een meervoudige handicap. Nadat zij ter oriëntatie een dag met deze groep had doorgebracht was, in overleg met het reïntegratiebedrijf en de advocaat van haar rechtsbijstandverzekeraar, besloten dat het een voor haar niet passende functie betrof.

Achtergrond

1. Algemene wet bestuursrecht

Op 1 juli 1999 is in werking getreden hoofdstuk 9 van de wet, dat handelt over klachtbehandeling. Het betreft onder meer de volgende bepalingen:

Artikel 9:2

“Het bestuursorgaan draagt zorg voor een behoorlijke behandeling van mondelinge en schriftelijke klachten over zijn gedragingen en over gedragingen van bestuursorganen die onder zijn verantwoordelijkheid werkzaam zijn.”

Artikel 9:14

“1. Bij wettelijk voorschrift of bij besluit van het bestuursorgaan wordt een persoon of commissie belast met de behandeling van en de advisering over klachten.

2. Het bestuursorgaan kan de persoon of commissie slechts in het algemeen instructies geven.”

Artikel 9:15, tweede lid

“2. Het horen geschiedt door de in artikel 9:14 bedoelde persoon of commissie. Indien een commissie is ingesteld, kan deze het horen opdragen aan de voorzitter of een lid van de commissie.”

Artikel 9:16

“Indien de conclusies van het bestuursorgaan afwijken van het advies, wordt in de conclusies de reden voor die afwijking vermeld en wordt het advies meegezonden met de kennisgeving, bedoeld in artikel 9:12.”

2. Rechtspositiebesluit onderwijspersoneel

De artikelen 215 tot en met 219 van het Rechtspositiebesluit onderwijspersoneel (Besluit van 27 mei 2003, Stb. 231), dat van toepassing is op onder meer onderwijzend personeel in het primair onderwijs, betreffen de regeling van de schorsing als ordemaatregel. Ingevolge artikel 215 wordt onder een schorsing verstaan een tijdelijke ontheffing van de gehele of gedeeltelijke uitoefening van de functie van een betrokkene onder welke benaming dan ook, anders dan vanwege verlof of vanwege ziekte of arbeidsongeschiktheid. Ingevolge artikel 218 krijgt betrokkene de gelegenheid zijn zienswijze naar voren te brengen nadat hij schriftelijk door het bevoegd gezag van het voornemen tot schorsing of een voorlopige schorsing met onmiddellijke ingang in kennis is gesteld. Nadat betrokkene

zijn zienswijze kenbaar heeft gemaakt neemt het bevoegd gezag binnen een week een besluit tot schorsing dan wel, in het geval het betreft een voorlopige schorsing binnen twee dagen.

3. Klachtenregeling

3.1. Klachtenregeling openbaar primair Onderwijs (Besluit van de raad van de gemeente Veendam van 31 augustus 1998)

Artikel 2 Aanstelling en taak contactpersoon

“1. Er is op iedere school tenminste één contactpersoon die de klager verwijst naar de vertrouwenspersoon.

2. Het bevoegd gezag benoemt, schorst en ontslaat de contactpersoon. De benoeming vindt plaats op voorstel van de benoemingsadviescommissie.”

Artikel 3 Aanstelling en taken vertrouwenspersoon

“1. Het bevoegd gezag beschikt over tenminste één vertrouwenspersoon die functioneert als aanspreekpunt bij klachten.

2. Het bevoegd gezag benoemt, schorst en ontslaat de vertrouwenspersoon. De benoeming vindt plaats op voorstel van de benoemingsadviescommissie.

3. De vertrouwenspersoon gaat na of door bemiddeling een oplossing kan worden bereikt. De vertrouwenspersoon gaat na of de gebeurtenis aanleiding geeft tot het indienen van een klacht. Hij begeleidt de klager desgewenst bij de verdere procedure en verleent desgewenst bijstand bij het doen van aangifte bij politie of justitie.

4. De vertrouwenspersoon verwijst de klager, indien en voorzover noodzakelijk of wenselijk, naar andere instanties gespecialiseerd in opvang en nazorg.

5. Indien de vertrouwenspersoon slechts aanwijzingen, doch geen concrete klachten bereiken, kan hij deze ter kennis brengen van de klachtencommissie of het bevoegd gezag.

6. De vertrouwenspersoon geeft gevraagd of ongevraagd advies over de door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

7. De vertrouwenspersoon neemt bij zijn werkzaamheden de grootst mogelijke zorgvuldigheid in acht.

De vertrouwenspersoon is verplicht tot geheimhouding van alle zaken die hij in die hoedanigheid verneemt. Deze plicht vervalt niet nadat betrokkene zijn taak als vertrouwenspersoon heeft beëindigd.

8. De vertrouwenspersoon brengt jaarlijks aan het bevoegd gezag schriftelijk verslag uit van zijn werkzaamheden.”

Artikel 15 Beslissing op advies

“1. Binnen vier weken na ontvangst van het advies van de klachtencommissie deelt het bevoegd gezag aan de klager, de aangeklaagde, de directeur van de betrokken school en de klachtencommissie schriftelijk gemotiveerd mee of hij het oordeel over de gegrondheid van de klacht deelt en of hij naar aanleiding van dat oordeel maatregelen neemt en zo ja

welke. De mededeling gaat vergezeld van het advies van de klachtencommissie en het verslag van de hoorzitting, tenzij zwaarwegende belangen zich daartegen verzetten.

2. Deze termijn kan met ten hoogste vier weken worden verlengd. Deze verlenging meldt het bevoegd gezag met redenen omkleed aan de klager, de aangeklaagde en de klachtencommissie.

3. De beslissing als bedoeld in het eerste lid wordt door het bevoegd gezag niet genomen dan nadat de aangeklaagde in de gelegenheid is gesteld zich mondeling en/of schriftelijk te verweren tegen de door het bevoegd gezag voorgenomen beslissing.”

Artikel 16 openbaarheid

“1. Het bevoegd gezag legt deze regeling op elke school ter inzage.

2. Het bevoegd gezag stelt alle belanghebbenden op de hoogte van deze regeling.”

3.2. De **toelichting** op artikel 16 van de hiervoor, onder 3.1. bedoelde klachtenregeling luidt als volgt:

“Informatie over deze regeling wordt opgenomen in de schoolgids. Namen en telefoonnummers van de voorzitter en de secretaris van de klachtencommissie, van de vertrouwenspersoon en de contactpersoon kunnen in de schoolgids worden vermeld. Ook kan een en ander in een folder worden opgenomen.”

3.3. De **gids** voor de ouders van leerlingen op de desbetreffende openbare basisschool bevat met betrekking tot de klachtenprocedure het volgende:

“...Het zou zo kunnen zijn, dat u klachten heeft over het onderwijs bij ons op school. Wanneer die klacht gericht is op het functioneren van een leerkracht, dan verwachten wij van u, dat er rechtstreeks contact met de leerkracht wordt opgenomen. Mocht na gesprekken er geen oplossing zijn, dan kunt u met uw klacht terecht bij de directie van de school.

Wanneer u klachten heeft die verder gaan dan het werk in een bepaalde groep, maar de totale school betreffen, dan neemt u contact op met de directie. Mochten er geen oplossingen zijn en blijft u de klacht houden, dan neemt u contact op met de afdeling onderwijs van de gemeente Veendam. Er bestaat een gemeentelijke klachtencommissie. Een lijst met de leden vindt u achter in deze gids. Regel hierbij is, dat u probeert de klacht neer te leggen bij degene, die er direct mee te maken heeft. Wanneer u ervoor kiest om direct naar een hogere instantie te gaan, dan zal deze u vragen om eerst met de direct betrokkene te gaan praten om een oplossing te vinden.

Sinds kort dient elke school een klachtenregeling te hebben en een contactpersoon die u kan verwijzen naar de goede instantie. Op onze school kunt u in geval van twijfel of voor informatie contact opnemen met de heer (...). Hij kan u de procedure verder uitleggen en kan u doorverwijzen naar een vertrouwenspersoon. Zo iemand is onafhankelijk en zal proberen via bemiddeling tot een oplossing te komen.

U kunt bij de klachtencommissie terecht wanneer u niet de informatie krijgt, die u heeft gevraagd of wanneer er sprake is van geweld, pesten, agressie en/of discriminatie. Wanneer uw klacht gaat over een gemeentelijk besluit, dan kunt u een bezwaarschrift indienen. In principe worden klachten over gedragingen die langer dan een jaar geleden hebben plaatsgevonden niet meer in behandeling genomen...”